

[Sneum.]

Det Klikevæsen, der inden for det medicinske Fakultet har udviklet sig om Rigshospitalet, og som dèr synes at trives lige saa frodigt som Paddehatte i en vaad Granskov, har altsaa af Centraladministrationen faaet Lov til at faa sin Vilje. Det vil sige, at Rigshospitalets Porte er lukket for de bedste af vort Lands Kirurger. En saa fremragende Mand som Professor Ole Chievitz kan ikke komme til at arbejde paa Rigshospitalet. Han har ganske vist kastet Glans over vort Land og dansk Lægevidenskab ude i den store Verden, i Særdeleshed ved meget anerkendt kirurgisk Virksomhed paa Slagmarkerne ved Fronten. Men for det medicinske Fakultet vejer dette kun lidt imod de krigskirurgiske Erfaringer, som Hr. Dahl-Iversen har høstet paa Poliklinikkens Slagmarker ved Rigshospitalet i København. Nu kan Professor Chievitz og de andre fremragende Ansøgere smile ad det hele bagtefter, fordi deres Position er grundfæstet og anerkendt og baseret paa personlig Dygtighed og ikke paa Klikevæsen. Men for Befolkningen og især for de Patienter, som skal ind paa Rigshospitalet, stiller Sagen sig anderledes.

I „Berlingske Aftenavis“ for 30. Oktober stod der, at det medicinske Fakultet har udpeget Hr. Dahl-Iversen til at være Dekan for 1941—42. Jeg tror ikke, at der er nogen, der overraskes over dette, og jeg finder det storartet, fordi Hr. Dahl-Iversen sikkert er et udtryksfuldt Symbol for Flerparten af det nuværende medicinske Fakultet ved Københavns Universitet.

Der er talt meget om Universiteternes Selvstyre, og det ser ud til, at man inden for det medicinske Fakultet i København og ved Rigshospitalet er blevet hildet i den Vrangforestilling, at man repræsenterer en Stat i Staten. De Herrer ønsker aabenbart at disponere, som det passer dem. Undervisningsministeren skal blot skrive sit Navn under, Rigsdagen skal skaffe de mange Penge, og Befolkningen maa levere Mennekesmateriale til Hospitalet. Saadan er i korte Træk det Billede, man faar af Forhold og Begivenheder.

I denne Forbindelse bør endnu et Eksempel nævnes. Fra 1. Februar d. A. fra traadte Professor Lendorf som Chefkirurg for Afdeling C paa Rigshospitalet. Første savelvæge paa Afdelingen, Hr. Frederik Therkildsen, der var blevet første Reservevæge 3—4 Maaneder i Forvejen, fik saa overdraget at fungere som Chefkirurg. Dette vakte berettiget Opsigt i betydelige Fagkredse, men endnu mere overrasket blev

man over, at Hr. Frederik Therkildsen, efter hvad „Ugeskrift for Læger“ meddelte 18. April d. A., først i April i Aar fik Anerkendelse som Specialist i Kirurgi, det vil sige ca. 2½ Maaned efter, at han var begyndt at fungere som Chefkirurg for den store Afdeling og Vejleder for medicinstuderende. Han fungerede hele Sommeren til 1. September, da Hr. Dahl-Iversen traadte til paa Afdelingen. At det medicinske Fakultet fandt denne Ordning forsvarlig, overrasker ikke, men at Juraen i Undervisningsministeriet sagde Ja og Amen til den, det er det mærkelige. En af Statens mest ansvarsfulde Chefkirurgstillinger behandler man paa denne Maade i 7 Maaneder i Stedet for at tilkalde en fuldt uddannet Kirurg til denne midlertidige Tjeneste. At en ikke fuldt uddannet Kirurg fumler noget med Arbejdet, er forstaaeligt, men de Myndigheder, der sætter ham paa den ansvarsfulde Plads, har Ansvaret.

Nej, det er vist klogt at lade være at tale for meget om Selvstyre. Den kgl. Anordning af 15. Maj 1932 hjemler kun Indstillingsret, og det er jo noget helt andet. Vore Kommuner har Selvstyre og dog kun med visse Indskrænkninger. Men samtidig har de Pligt til at skaffe Midlerne til Kommunernes Drift. Det er der nogen Mening i. Men at tale om Selvstyre for et medicinsk Fakultet, for et Statshospital — det gaar vist ikke an, naar den økonomiske Side af Sagen skal ordnes af en anden Part, og det vil sige af Rigsdagen.

Paa det foreliggende Finanslovforslag er Rigshospitalet opført med en Udgift for Staten paa 7 797 751 Kr. Paa indværende Aars Finanslov er Beløbet 6 692 928 Kr. Det er altsaa en Stigning paa 1,1 Mill. Kr. paa et Aar. Efter den sidste Beretning om Rigshospitalet for 1939—40 er Udgiften pr. Sygedag opgjort til 14 Kr. 73 Øre mod 10 Kr. 79 Øre i 1935—36. Og i Dag er Udgiften pr. Sygedag sikkert betydeligt større. Rigshospitalet har derfor, hvad det økonomiske angaar, en Særstilling, en privilegeret Stilling, i Sammenligning med Hospitaler, der opretholdes af Kommuner, Selskaber eller Foreninger. I de sidste 30—40 Aar er der i København, Frederiksberg og Gentofte, i mange andre af Landets Købstæder som Aalborg, Hjørring, Aarhus, Horsens, Esbjerg, Kolding, Holstebro, Odense, Slagelse, Holbæk, Roskilde og mange flere Byer rejst betydelige Hospitaler, dels af Købstæderne selv og ellers i Forbindelse med de paagældende Amter. Disse Hospitaler faar intet Statstilskud paa Finansloven. Ved de nævnte Hospitaler, der er